

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἐν Ἑλλάδι ἔχει τις περισσότερας πιθανότητας, ὅτι θὰ πιστευθῇ ὅταν ὁμιλῇ περὶ σχηματισμοῦ στρατοῦ καὶ καταρτίσεως στόλου, ἢ περὶ διαλύσεως στρατοῦ καὶ στόλου· διότι κτίζει τις οἰκίαν μὴ ὑπάρχουσαν, διὰ νὰ κρημνύσῃ ὅμως πρέπει νὰ ἔχῃς μίαν ὅπως δὴποτε οἰκίαν.

Διατί τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον εἶναι σχετικῶς τὸ δικαιότερον δίκαιον; Διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ἔχει θεῖαν καταγωγὴν, δημιουργηθὲν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του πρὸ τῆς θρησκείας, ἥτις εἶναι ὑστερότοκος τοῦ δικαίου παρὰ Ῥωμαίους.

Προσοχὴ ἀπὸ τοῦ θεῖου δικαίου, ἀπὸ τοῦ δικαίου τῶν πατέρων καὶ τοῦ Μακράκη.

Ὁ Γερμανὸς οἰκονομολόγος Roscher ἀναφέρει, ὅτι σήμερον ἀκόμη παρὰ τισι νομαδικαῖς τῆς Ἀφρικῆς φυλαῖς, ὁ τίτλος κλέπτου εἶναι ἐπίτιμος τίτλος.

Παρακαλοῦμεν πολλοὺς παρασημοφορημένους νὰ ἐρευνήσουν τὰ οἰκογενειακά των ἀρχεῖα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὐρεθοῦν Ἀφρικανοί. Πολλοὶ μάλιστα ἔχουν καὶ τὰ μοῦτρα ἀφρικανικά.

Ἡ πειρατεία ἐνομιζέτο ὑπὸ τῶν παναρχαίων προγόνων μας λίαν ἐντιμὸν ἐπάγγελμα, ἐνῶ τὸ ἐμπόριον περιφρονεῖτο, ἄτε εἰσάγον τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην.

Ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἑρμού καὶ Αἰόλου διενεργηθεῖσα ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Μπούτου πηχαλασία, καὶ τὰ λαθρεμπόρια τὰ ὅποια Μεγαλέμποροι τοῦ Πειραιῶς πρὸ δύο μηνῶν ὑπὸ τὴν μορφήν οἰκογενειακῆς προικὸς ἐξετέλεσαν, μᾶς ἔκαμαν πολλάνκι νὰ εὐχρηθῶμεν τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀντικατάστασιν τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς πειρατείας.

Εἶναι ζήτημα ἂν ὁ ἀπαγχονισθεὶς Κεφαλλὴν διότι ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ ἀφῆρσε δύο υἱούς δι' ἀπελπισίαν ἢ δι' αἰσχος μᾶλλον ἀπηγχονίσθη.

Εἰς τὰς Μούσας.

Ῥοδοπλασμέναις Μούσαις, ἀκούστέ με τώρα . . .
Τὸν φίλον μου Ἀλέκο, τὸν νεῖδ Καθηγητῆ,
Νὰ μὴ τὸν παραιτῇτε μονάχῳ οὔτε ὦρα,
Καὶ χάσσετ' ἓνα τέτοιο χρυσὸ σας ποιητή.

Γιὰ τὸ θεό! . ἔμπροστά σας γονατισμέ ος στέκω . . .
Εἰς τὸν Μωραΐτιδην μεγάλην προσοχὴ,
Μήπως ἑστὰ βράχια πιάσῃ τὸν ἀπιαστό Ἀλέκο
Καμμὶὰ τελεῖα, κόμμα, ἢ γάρ, ἢ μετοχή.

Δίνετε ἑστὴν καρδίᾳ του καὶ εἰς τὸν νοῦ ἄερα,
Καὶ ὅπου αὐτὸς εἶναι καὶ σεῖς πετᾶτ' ἐκεῖ·
Κι' ἐμπνεύσετέ τον τέλος νὰ κάμῃ μὴ ἡμέρα
Δράμα εἰς πράξεις πέντε καὶ τὴ Γραμματικὴ.

Souris

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΑ.

Ἀπῆλθετο πολὺ ψυχρὰ καρδίᾳ ἓνα παραστῇ τις αὐτῆσος μάρτυς τόσων οἰκτρῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων ἀρίστων μουσικῶν ἔργων, καὶ δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς ἡ ἰδική μου οὐδέποτε ἡσθάνθη χειμῶνα. Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν πρώτην, μετέθεσα τὸν ἑαυτὸν μου ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸ ἄντρον τῶν Νυμφῶν ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὸ finale, τὴν Ἡπειροθεσσελίαν τοῦ κ. Μασκερόνη, ἣν εἶχον τὴν μανιώδη ἐπιθυμίαν νὰ ἀκούσω, μὴ κατορθώσας τοῦτο ἐν Φαλήρῳ.

Μὰ τί γίνεται ἐκεῖ κάτω εἰς τὸ ἄντρον τῶν Νυμφῶν. Ὅλη ἡ ζωὴ, ἥτις καθ' ἐσπέραν χάνεται ἀπὸ τὴν πόλιν πετᾷ ἐκεῖ, τὰ ἄστρα ὅπου βλέπομεν νὰ πέφτουν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκεῖ πέφτουν. Ὁ Antonio εἶνε ὁ ἄξων—καὶ ὁ Antonio ἔχει κατακτήσει ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν Ἀθηναϊκῶν συμπαιγνῶν· κατ' εὐφῶ φίλον ἂν ἔχετε κάλην διὰ δῆμαρχος θὰ ἐξελέγετο παμψηφεῖ. Καὶ διατί τάχα νὰ μὴ θέσῃ; Ἄν μόνον προσδὸν τοῦ δημάρχου εἶνε τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα, ὁ Antonio ὑπερτερεῖ τὸν κ. Σοῦτζον.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ἐπὶ πᾶν ἤλθον εἰς τὰ ὑγρά τοῦ Ἀπόλλωνος τεμένη.

Ἡ αὐλαία καταπεπταμένη, ὅλοι κάθηνται, σιγὴ βαθεῖα. Τὸ πᾶν ἐνέχει μυστήριον. Παντοῦ ὀφθαλμοὶ ζαχαρωμένοι με ὕπνον!

Ἐκ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀναδύει ἡ οὐδερτούρα τοῦ Μασκερονικοῦ μελοδράματος.

Ἀναπετάννυται ἡ αὐλαία. Δύω δεκάδες, μία ἀνδρική καὶ μία γυναικεία, φαίνονται ἐν παρατάξει ἐπὶ τῆς σκηνῆς φέρουσαι *ρουστανέλλιαν* καὶ *ἀρβαντίτικα*. Εἰσὶ καὶ αἱ δύο ἀποσπάσματα τοῦ χοροῦ τοῦ Φαληρικοῦ θεάτρου. Μέσω τῆς ἀνδρικῆς διακρίνονται ὁ χαριέστατος ἐκεῖνος χονδρὸς ὁ ἅμα τῇ ἐμφανίσει του καταχειροκροτούμενος εἰς τὴν *Κόρη* τοῦ Ἀρχιγυμνατιστοῦ, ἓνας στραβομάτης ἔχων ἐνὸς καὶ ἡμισσεως Παρασκευαΐδην ὕψος καὶ ὁ θερμότατος Φωτιάδης. Τῆς γυναικείας δὲ βασιλεύει ἡ γλυκομελαγχροινὴ τῆς κ. Φρειδερίκ κόρη.

Καὶ τραγωδοῦν, τραγωδοῦν, τραγωδοῦν!

Ἡ συγκίνησις εἶνε τόση ὥστε οὐδεὶς ἐννοεῖ τί ἀκούει καὶ τί βλέπει· πολλοὺς δὲ καταλαμβάνει νευρικός γέλας.

Ἐπὶ τέλους ἀναχωρεῖ ὁ ἀρειμάνιος αὐτὸς ὁμιλος καὶ μένει ἐρημος ἡ σκηνή.

Τότε τὰ ὦτα μας ἀνακαλύπτουν μονωδίαν βιολίου.

Νομίζει τις ὅτι ἀκούει τὸ μονότονον ἄσμα τοῦ κῶνωπος τὸν ὁποῖον διώκει καὶ πάλιν ἔρχεται ἐκεῖνος καὶ πάλιν τὸν διώκει καὶ πάλιν ἔρχεται. Ὅλον τὸ μυστήριον τῆς μονωδίας αὐτῆς συνίσταται εἰς τὸ μόλις ἀκούεσθαι καὶ καθ' ὀρισμένα διαστήματα. Ὁμοιάζει λέμβον κατερχομένην καὶ ἀνερχομένην μετὰ τῶν κυμάτων.

Νέα αὐλαία ἐγείρεται. Ἐκατέρωθεν τῆς σκηνῆς, ἐπὶ στήλης, εἰσὶ προσδεδεμένοι ἀλύσειν αἱ κυρίαί Βέσσαι καὶ Στεργίου, ἥτις ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία, τίς αἶδε διατὶ στηλίτιδες, καὶ κλαίουσι πικρὰ τὴν *οκλαθιά των*.

Τότε δὲ κινεῖ ὅλων τὰ χεῖλη ὁ νευρικός γέλας. Ἡ συγκίνησις δὲν μετρεῖται πλέον. Θραύσιν ποιεῖ ἰδίως ἐπὶ τῆς

σκηνῆς. Ἡ φωνὴ τῆς κ. Βέσσελ ἐκτροχιάζεται καὶ ἡ τῆς κ. Στεργίου κατρακυλᾷ σὰν μεθυσμένη ἀπὸ νότας εἰς νόταν. Ἀπὸ καιροῦ δ' εἰς καιρὸν ἀνατέλλουσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀκτίνες βεγγαλικοῦ φωτός διεκδικοῦσαι τίτλον ἡλεκτρικοῦ καὶ παχὺ παχὺ μειδίαμα ὑπὸ τὸν δίχρουν μύστακα τοῦ Τούρκου πρέσβεως, ὅστις θὰ διεσκέδασεν τὴν νύκτα ἐκείνην ὅσον οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν του.

Μετ' οὗ πολὺ δὴ πάλιν λευγεῖται καὶ λευκότερα, κατέρχονται ἀγγελᾶκια ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύουσιν τὰς ἀλύσεις τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, αἵτινες ἀφήνουναι τὴν στήλην σπεύδουσιν εἰς τὸ μέσον τῆς σκηνῆς, ἐναγκαλίζονται ἀλλήλας καὶ καταφιλοῦνται.

Παρένθεσις. — Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς περιμένει νὰ μάθῃ ὅτι κατέβησαν τὰ ἀγγελᾶκια καὶ ἐπειτὰ νὰ ἔλθῃ.

Συγχρόνως ὁ τοῦ Φαληρικοῦ θεάτρου χορὸς κατερχόμενος ἀπὸ τίνος ὅρου κράζει ζήτω ἡ πατρίς (ἐκατοντάκις τὸ πατρις) ἐπὶ τέλους δὲ κάμνει δεκάπηχυ ἄλμα εἰς τὸν ὕμνον τοῦ Μαντζάρου καὶ ἡ αὐλαία πίπτει.

Βεβαίως ἡ μελοδραματικὴ αὕτη ἀλλογορία δὲν εἶνε ἔργον γνήσιον τοῦ κ. Μασκερόνη, θὰ τὸ ἐκλεψεν ἀπὸ καμμίαν πανάταρ μίρας ἢ μαστίχας καὶ μᾶς τὸ παρουσιάζει ὡς ἑδικόν του διὰ νὰ μᾶς γελάσῃ.

Μασκαρατζίκο, μασκαρατζίκο!

Μάριος.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ἄν τώρα συστέλλωνται ὀλίγον οἱ ἐν ταῖς πλατεῖαις περiferόμενοι μὲ λινάτταις πρῶην κομφοὶ Ἀλκιβιάδαι, μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἐντρέπωνται οἱ φέροντες ὄλον τὸν Μιρρὸν ἐπάνω των καὶ θὰ στενάζουν κατόπιν τοῦ Ἀλμπέρικ τῆς Ἀποθήκης!

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Α. ΓΙΑΚΟΥΣΗ Καὶ Σας

Ἀτμόπλοιοι τῆς ἄνω ἐταιρίας ἀποπλέει τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον καθ' ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. ἐπιστρέφει δὲ ἐνταῦθα τὸ Σάββατον πρωῒ. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἐκαστοῦ Σαββάτου ὥραν 5 μ. μ. ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Δίδυπον, Στυλίδα, Ὁρεὸν, Νέαν Μιζέλαν καὶ Βῶλον, ἐπιστρέφει δὲ εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν λιμένων τὴν πρωΐαν ἐκαστῆς Πέμπτης.

Δ' ἐκτενεστέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον ἐν Πειραιεὶ μὲν παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἐταιρίας ὀπισθεν τῆς Ἀγίας Τριάδος, παραπλεύρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθῆναις δὲ παρὰ τῇ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίᾳ ἢ Ἀγκυρα παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

Ἐν Πειραιεὶ, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1880

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ἀριστοκρατικὸν καὶ πολυτελέστατον, ὡς μεγάλη Κυρία τοῦ συρμού, ἐγκατεστάθη ἐν τῇ Ὁδῷ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς

NEON ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΣΤΡΗΣΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ,

χρηματίσαντος καὶ συνεταίρου τοῦ γνωστοῦ Ζαχαροπλάστου καὶ Οἰνοποιοῦ κ. Σόλωνος.

Τὰ πάντα ἐν τῷ Νέῳ Ζαχαροπλαστείῳ φέρουν τὸν τύπον εὐγενείας καὶ ἀριστοκρατίας.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν ἐσπέραν δύνασαι νὰ πίνῃς ἐκεῖ τὴν **χιρκὴν μαστίχαν** σου ἐπὶ δίσκου ἐπληρωμένον καὶ συνδυασμένον μὲ ζαχαρωτὰ ἀμυγδαλάκια, τόσον ταιριασμένους τῆς μαστίχης καθαλίερους.

Μπιγκλαδᾶς, ἀπαρτήρητος χωνευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν πλέον Μὴ μου ἄπτου στομαχῶν.

Ὅλα τὰ γλυκύσματα μὲ ἰδιάζον ἄρωμα καὶ γεῦσιν, καὶ τὴν ποσότητα ἄφθονα.

Ἰδιαίτερον ζαχαροπλαστικὸν κῆπον ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα **fondants**, διὰ καρπῶν φυσικῶν κατεσκευασμένα.

Ἀπαράμιλλα εἰς τὴν κατασκευὴν τὰ **petits fours**.

ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ

ἀντικαθιστᾷ δι' ὥρας βίας ἢ ὀρέξεις στιγμιαίας τὴν οἰκιακὴν μαγειρικὴν κατασκευάζον **γλυκύσματα** τῆς τραπέζης, μὲ νωπὸν βούτυρον.

Μέγας προμηθευτῆς **ὄλων τῶν εἰδῶν** διὰ συναναστροφάς, γεύματα καὶ χοροὺς.

EN GENEI

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ

ΧΙΛΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΑΜΠΑΙΣ

ἀπὸ τῆς δωδεκαφύλλου **Μυδραλειοδόλου** (Mitrailleuse Brenner) μέχρι τῆς πολυτελεστέρας κρεμαστῆς Λάμπας, πρὸς δὲ ἀκτινοβολοῦσας ἐπιτραπεζίους λυχνίας, κομψὰς τῆς χειρὸς, ἄλλας τοῦ τοίχου, σφαίρας, σωλῆνας, φυτίλια, τὰ πάντα κομιζόμενα ἐξ Εὐρώπης, κατ' εὐθείαν, ἐκ τῶν καλύτερων ἐργοστασίων, εὐρίσκετε εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΛΛΟΥ

243—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—243

τὸ πρῶην τῆς ἐταιρίας **Κ. Χουτοπούλου** καὶ **Σας**.

Ὁ κ. **Τριαντάφυλος Μπάλλος**, ἀπομείνας εἰδικὸς εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτὸ, ἐπλούτισε τὸ Κατάστημά του μὲ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ φωτισμοῦ καὶ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς πάντοτε μετρίας.

Εἰς τὸ Κατάστημά του εὐρίσκετε τὸν φωτιστικώτατον Λύχνον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα **Brillant Doppel-Brenner**.